

DE SCHILDER KURT PEISER

niets weten; de neuzen kampend met de kou, de oogen kampend met 't eigen oogzeer. Ze zijn niet diep en wijs en filosofisch als ouwe Poolsche Joden, maar eenvoudig moegewerkt en hoe dof ze ook zijn, voor een ander, toch nog kleurig. Kleurig en sjofel, papegaaien roestend in een kolenhok!

Zulke kunstenaars als Peiser zijn niet te missen. Iedere generatie moet er tenminste één van hebben. Ze raken ons in onze primitieve zinnelijkheid, dat geef ik toe, maar ook dàt doet ons goed, en tegelijkertijd in ons direct gevoel voor de menschen van kracht en eenvoud, waartegen wij allen die wat meer geleerd hebben of wat ingewikkelder beroepen uitoefenen, vervormingen en vermommingen schijnen. In ieder wezenlijk naturalisme gaan medelijden, bewondering voor kracht en voor eenvoud, zinnelijkheid en hoe wonderlijk ook, oerromantiek samen. Dat naturalisme ontbloede in Kurt Peiser, overschaduwde door de nadenkendheid, die hem tevens tot zoo'n voortreffelijken etser maakte.